

บทที่ 2

ความรู้พื้นฐานในงานวิจัย

ในบทที่ 2 จะกล่าวถึงความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ บทนิยาม และทฤษฎีบทที่จำเป็นในงานวิจัยนี้

2.1 ระนาบเกิน (Hyperplane)

นิยาม 2.1

ระนาบเกิน (hyperplane) H ในปริภูมิแบบยูคลิด (Euclidean space) มิติ n (หรือ E^n) คือเซตของจุด $\mathbf{x} = (x_1, x_2, \dots, x_n)$ ที่สอดคล้องสมการ

$$a_1x_1 + a_2x_2 + \dots + a_nx_n = b$$

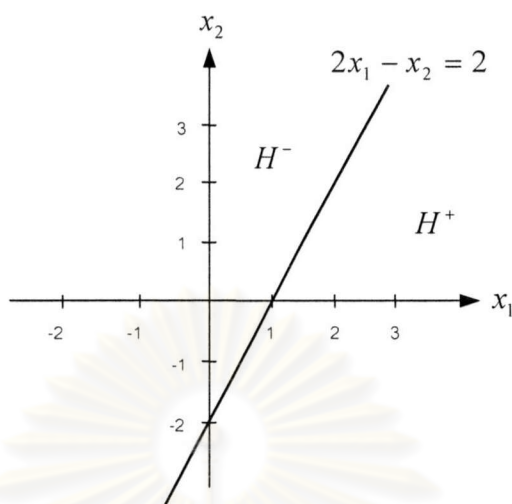
เมื่อ a_1, a_2, \dots, a_n และ b เป็นจำนวนจริงใดๆ และ a_i เป็นศูนย์พร้อมกันทั้งหมดไม่ได้ เมื่อ $i = 1, 2, \dots, n$

จะได้ว่าระนาบเกินใน E^2 (หรือปริภูมิ 2 มิติ) อยู่ในรูปแบบดังนี้ $a_1x_1 + a_2x_2 = b$ ซึ่งเป็นสมการเส้นตรงในปริภูมิ 2 มิติ แบ่ง E^2 ออกเป็นสองส่วนคือ

$H^- = \{\mathbf{x} \mid a_1x_1 + a_2x_2 \leq b\}$ และ $H^+ = \{\mathbf{x} \mid a_1x_1 + a_2x_2 \geq b\}$ โดยเรียก H^+ และ H^- ว่ากึ่งปริภูมิ (half space)

ตัวอย่าง 2.1

เส้นตรง $3x_1 + x_2 = 3$ คือระนาบเกินในปริภูมิ 2 มิติ และแบ่งปริภูมิ 2 มิติออกเป็นสองกึ่งปริภูมิ (H^- และ H^+) ดังรูปที่ 2.1

รูปที่ 2.1

อสมการเชิงเส้นในงานวิจัยนี้เป็นอสมการเชิงเส้นในสองมิติที่อยู่ในรูปแบบดังนี้ $a_1x_1 + a_2x_2 \leq b$ เมื่อ a_1, a_2 และ b เป็นค่าคงที่ใดๆ ถ้า a_1 หรือ a_2 เป็นศูนย์จะต้องเป็นศูนย์ไม่พร้อมกัน แล้วเซตของจุด (x_1, x_2) ทั้งหมดที่สอดคล้องกับอสมการเชิงเส้นดังกล่าวคือกึ่งปริภูมิ (half space) ซึ่งเกิดจากเส้นตรง $a_1x_1 + a_2x_2 = b$

ตัวอย่าง 2.2

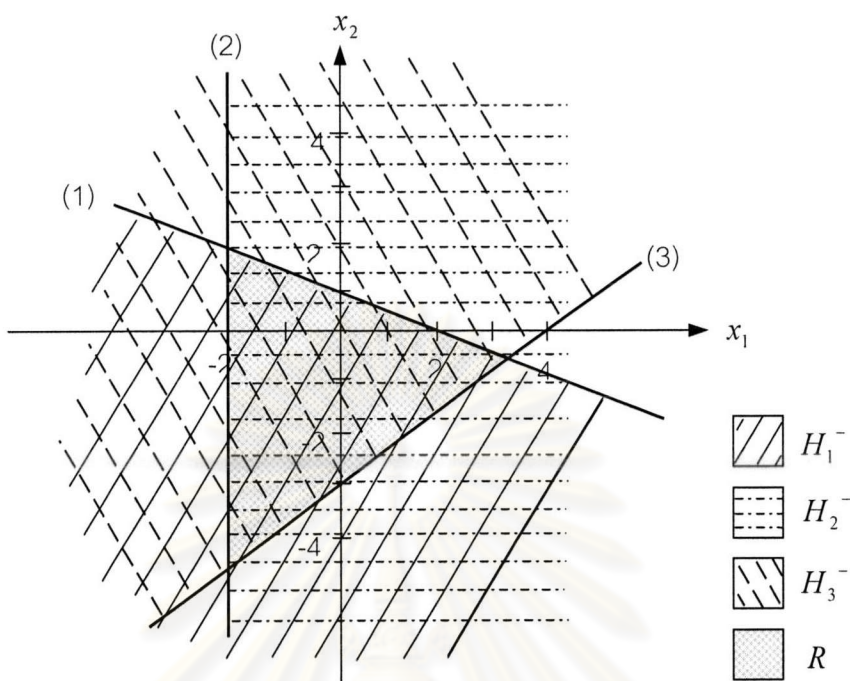
พิจารณากลุ่มของอสมการเชิงเส้นต่อไปนี้

$$x_1 + 2x_2 \leq 2 \dots\dots\dots (1)$$

$$-x_1 \leq 2 \dots\dots\dots (2)$$

$$3x_1 - 4x_2 \leq 12 \dots\dots\dots (3)$$

จะได้ว่าบริเวณที่สอดคล้องกับอสมการที่ (1) คือกึ่งปริภูมิ H_1^- และบริเวณที่สอดคล้องกับอสมการที่ (2) คือกึ่งปริภูมิ H_2^- และบริเวณที่สอดคล้องกับอสมการที่ (3) คือกึ่งปริภูมิ H_3^- ดังรูปที่ 2.2

รูปที่ 2.2

จากรูปที่ 2.5 R คือบริเวณที่แรเงา และหมายถึงบริเวณที่สอดคล้องกับอสมการทั้งสาม โดยเกิดจากส่วนร่วม (intersection) ของ H_1^- H_2^- และ H_3^- □

2.2 ข้อตกลงเกี่ยวกับเมทริกซ์

กำหนดให้ A เป็นเมทริกซ์ที่มีมิติ $m \times n$ สัญลักษณ์ที่ใช้เขียนระบุหรืออ้างอิงถึงสมาชิกที่อยู่ในแถวเดียวกันของเมทริกซ์ A คือ A_{i*} เมื่อ $i = 1, 2, \dots, m$ เช่น A_{1*} หมายถึงสมาชิกทุกตัวของเมทริกซ์ A ที่อยู่ในแถวที่ 1 และในทำนองเดียวกันการระบุหรืออ้างอิงถึงสมาชิกในสดมภ์เดียวกันของเมทริกซ์ A คือ A_{*j} เมื่อ $j = 1, 2, \dots, n$ เช่น A_{*2} หมายถึงสมาชิกทุกตัวของเมทริกซ์ A ที่อยู่ในสดมภ์ที่ 2 ดังนั้นเมทริกซ์ A สามารถเขียนให้อยู่ในรูปของ ชุดของสดมภ์ หรือ ชุดของแถวดังนี้

$$A = (A_{*1} \quad A_{*2} \quad \cdots \quad A_{*n}) = \begin{pmatrix} A_{1*} \\ A_{2*} \\ \vdots \\ A_{m*} \end{pmatrix} \dots\dots\dots(2.1)$$

ตัวอย่าง 2.3

กำหนดให้
$$\mathbf{A} = \begin{pmatrix} -2 & 1 \\ 4 & 2 \\ 0 & -1 \\ 3 & 0 \end{pmatrix}$$

จะได้ว่า

$$\mathbf{A}_{*1} = \begin{pmatrix} -2 \\ 4 \\ 0 \\ 3 \end{pmatrix}, \quad \mathbf{A}_{*2} = \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \\ -1 \\ 0 \end{pmatrix}, \quad \mathbf{A}_{1*} = (-2 \ 1) \quad \text{และ} \quad \mathbf{A}_{4*} = (3 \ 0)$$

จากปัญหาที่อยู่ในรูปแบบที่ (1.1) เราสามารถเขียนให้อยู่ในรูปของเวกเตอร์และเมทริกซ์ได้ดังต่อไปนี้

การหาค่าสูงสุดของฟังก์ชันจุดประสงค์ $z = \mathbf{c}^T \mathbf{x}$

ภายใต้เงื่อนไข $\mathbf{Ax} \leq \mathbf{b}$ (2.2)

เมื่อ $z = \mathbf{c}^T \mathbf{x}$ คือฟังก์ชันจุดประสงค์

$\mathbf{c} = (c_1 \ c_2)^T$ คือเวกเตอร์เกรเดียนต์ของฟังก์ชันจุดประสงค์

$\mathbf{x} = (x_1 \ x_2)^T$ คือเวกเตอร์ของตัวแปรอิสระ

$\mathbf{b} = (b_1 \ b_2 \ \dots \ b_m)^T$ คือเวกเตอร์ด้านขวามือ

\mathbf{A} คือเมทริกซ์สัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระในเงื่อนไขบังคับซึ่งมีมิติเป็น $m \times 2$

เมื่อ m คือจำนวนเงื่อนไขบังคับทั้งหมด

จากเมทริกซ์ \mathbf{A} จะสังเกตได้ว่าเวกเตอร์เกรเดียนต์ของเงื่อนไขบังคับที่ i ใดๆ คือเวกเตอร์ \mathbf{A}_{i*}^T และ

เราจะเรียก $\mathbf{x} = \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \end{pmatrix}$ ที่สอดคล้องกับเงื่อนไขบังคับทั้งหมดว่าเป็นผลเฉลยที่เป็นไปได้(feasible

solution หรือ feasible point) และเรียกเซตของผลเฉลยที่เป็นไปได้ทั้งหมดว่าเป็นบริเวณที่เป็นไป

ได้(feasible region) และจะเรียก $\mathbf{x}^* = \begin{pmatrix} x_1^* \\ x_2^* \end{pmatrix}$ ว่าเป็นผลเฉลยที่เหมาะสมที่สุดของปัญหากำหนดการ

เชิงเส้น (2.4) ก็ต่อเมื่อ \mathbf{x}^* เป็นผลเฉลยที่เป็นไปได้และมีค่าของฟังก์ชันจุดประสงค์ ($z^* = \mathbf{c}^T \mathbf{x}^*$)

มากที่สุด

ตัวอย่าง 2.4

พิจารณาปัญหาการกำหนดการเชิงเส้นใน 2 มิติดังต่อไปนี้

การหาค่าสูงสุดของฟังก์ชันจุดประสงค์ $z = 2x_1 - 3x_2$

ภายใต้เงื่อนไข

$$-2x_1 + x_2 \leq -1 \quad \dots\dots\dots(1)$$

$$x_1 - x_2 \leq 4 \quad \dots\dots\dots(2)$$

$$x_1 + 2x_2 \leq 4 \quad \dots\dots\dots(3)$$

$$5x_1 + 3x_2 \leq 15 \quad \dots\dots\dots(4)$$

$$-2x_1 - 3x_2 \leq 6 \quad \dots\dots\dots(5)$$

จะได้ว่า

$$\mathbf{A} = \begin{pmatrix} -2 & 1 \\ 1 & -1 \\ 1 & 2 \\ 5 & 3 \\ -2 & -3 \end{pmatrix}, \mathbf{b} = \begin{pmatrix} -1 \\ 4 \\ 4 \\ 15 \\ 6 \end{pmatrix} \text{ และ } \mathbf{c} = (2 \quad -3)^T$$

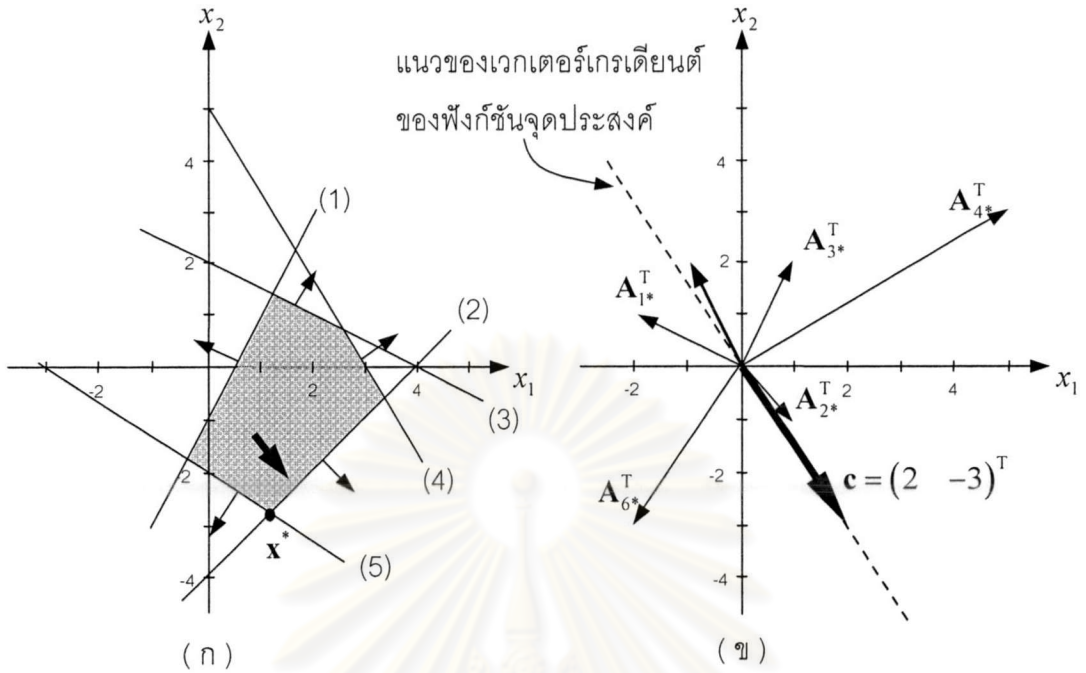
และเงื่อนไขบังคับ (1) ถึง (5) มีเวกเตอร์เกรเดียนต์คือ $\mathbf{A}_{1^*}^T = \begin{pmatrix} -2 \\ 1 \end{pmatrix}$, $\mathbf{A}_{2^*}^T = \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \end{pmatrix}$, $\mathbf{A}_{3^*}^T = \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \end{pmatrix}$,

$\mathbf{A}_{4^*}^T = \begin{pmatrix} 5 \\ 3 \end{pmatrix}$ และ $\mathbf{A}_{5^*}^T = \begin{pmatrix} -2 \\ -3 \end{pmatrix}$ ตามลำดับ เมื่อนำเงื่อนไขบังคับไปวาดกราฟของบริเวณที่เป็นไป

ได้พร้อมด้วยเวกเตอร์แสดงทิศทางของเวกเตอร์เกรเดียนต์ของฟังก์ชันจุดประสงค์และเวกเตอร์แสดงทิศทางของเวกเตอร์เกรเดียนต์ของเงื่อนไขบังคับจะได้ดังรูป 2.3 (ก) ในรูปที่ 2.3 (ข) แสดงให้เห็นถึงเวกเตอร์เกรเดียนต์ของฟังก์ชันจุดประสงค์และเวกเตอร์เกรเดียนต์ของเงื่อนไขบังคับที่มีทั้งขนาดและทิศทาง ซึ่งจะช่วยให้เราพิจารณาเกรเดียนต์ได้ง่ายขึ้น

เรียกจุด \mathbf{x} ใดๆ ที่อยู่ในบริเวณที่เป็นไปได้ว่าเป็นผลเฉลยที่เป็นไปได้ และโดยเทคนิคเชิงกราฟ

ได้ว่า $\mathbf{x}^* = \left(\frac{6}{5} \quad -\frac{14}{5}\right)^T$ เป็นผลเฉลยที่เหมาะสมที่สุด ซึ่งให้ค่าฟังก์ชันจุดประสงค์เท่ากับ $z^* = \frac{54}{5}$ □

รูปที่ 2.3

2.3 บทนิยาม และทฤษฎีบทที่สำคัญ

นิยาม 2.2: สำหรับปัญหาคำหนดการเชิงเส้นในสองมิติดังรูปแบบ (1.1)

$$G_{NN} = \{j \in \mathbb{N} \mid 1 \leq j \leq m \text{ and } \mathbf{u} \cdot \mathbf{A}_{j^*}^T \geq 0\}$$

และ $G_N = \{i \in \mathbb{N} \mid 1 \leq i \leq m \text{ and } \mathbf{u} \cdot \mathbf{A}_{i^*}^T < 0\}$ (2.3)

เมื่อ $\mathbf{A}_{i^*}^T$ และ $\mathbf{A}_{j^*}^T$ คือเวกเตอร์เกรเดียนต์ของเงื่อนไขข้อที่ i และ j ตามลำดับ และ $\mathbf{u} = (-c_2 \ c_1)^T$

สำหรับแต่ละเงื่อนไขข้อของปัญหาจะถูกจำแนกว่าอยู่ใน G_{NN} หรือ G_N อย่างไม่อย่างหนึ่งเท่านั้น ดังนั้นจะได้ว่า $G_{NN} \cup G_N \neq \emptyset$ ซึ่งแบ่งเป็นสามกรณีคือ

1. $G_{NN} \neq \emptyset$ และ $G_N \neq \emptyset$
2. $G_{NN} = \emptyset$ และ $G_N \neq \emptyset$
3. $G_{NN} \neq \emptyset$ และ $G_N = \emptyset$

ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง 2.5 $G_{NN} \neq \emptyset$ และ $G_N \neq \emptyset$

จากปัญหาในสองมิติที่กำหนดดังตัวอย่าง 1.3 เขียนให้อยู่ในรูปของเมทริกซ์และเวกเตอร์ดังรูปแบบที่ (2.2) ได้ดังนี้

การหาค่าสูงสุดของฟังก์ชันจุดประสงค์ $z = \mathbf{c}^T \mathbf{x}$

ภายใต้เงื่อนไข $\mathbf{Ax} \leq \mathbf{b}$

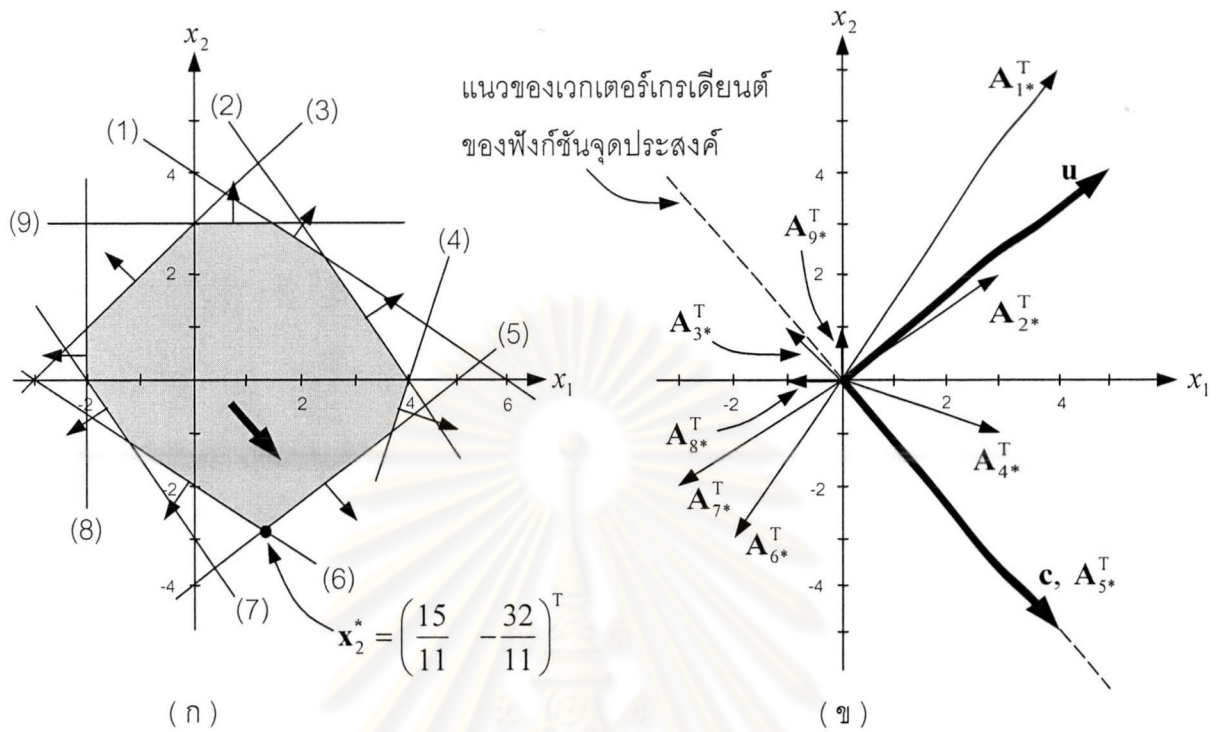
$$\text{เมื่อ } \mathbf{A} = \begin{pmatrix} 4 & 6 \\ 3 & 2 \\ -1 & 1 \\ 3 & -1 \\ 4 & -5 \\ -2 & -3 \\ -3 & -2 \\ -1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}, \mathbf{b} = \begin{pmatrix} 24 \\ 12 \\ 3 \\ 12 \\ 20 \\ 6 \\ 6 \\ 2 \\ 3 \end{pmatrix} \text{ และ } \mathbf{c} = (4 \quad -5)^T$$

จากฟังก์ชันจุดประสงค์ $\mathbf{c} = (4 \quad -5)^T$ ทำให้ได้ว่า $\mathbf{u} = (5 \quad 4)^T$ และจากเมทริกซ์ \mathbf{A} ได้เวกเตอร์เกรเดียนต์ของเงื่อนไขบังคับดังนี้

$$\mathbf{A}_{1*}^T = (4 \quad 6)^T, \mathbf{A}_{2*}^T = (3 \quad 2)^T, \mathbf{A}_{3*}^T = (-1 \quad 1)^T, \mathbf{A}_{4*}^T = (3 \quad -1)^T, \mathbf{A}_{5*}^T = (4 \quad -5)^T$$

$$\mathbf{A}_{6*}^T = (-2 \quad -3)^T, \mathbf{A}_{7*}^T = (-3 \quad -2)^T, \mathbf{A}_{8*}^T = (-1 \quad 0)^T, \mathbf{A}_{9*}^T = (0 \quad 1)^T$$

จากบทนิยามของ G_{NN} และ G_N ได้ว่า $G_{NN} = \{1, 2, 4, 5, 9\}$ และ $G_N = \{3, 6, 7, 8\}$
 ดังรูปที่ 2.4

รูปที่ 2.4 $G_{NN} \neq \emptyset$ และ $G_N \neq \emptyset$

ตัวอย่าง 2.6 $G_{NN} = \emptyset$ และ $G_N \neq \emptyset$

พิจารณาปัญหาการหาค่าสูงสุดของฟังก์ชันจุดประสงค์ในสองมิติดังนี้

การหาค่าสูงสุดของฟังก์ชันจุดประสงค์ $z = \mathbf{c}^T \mathbf{x}$

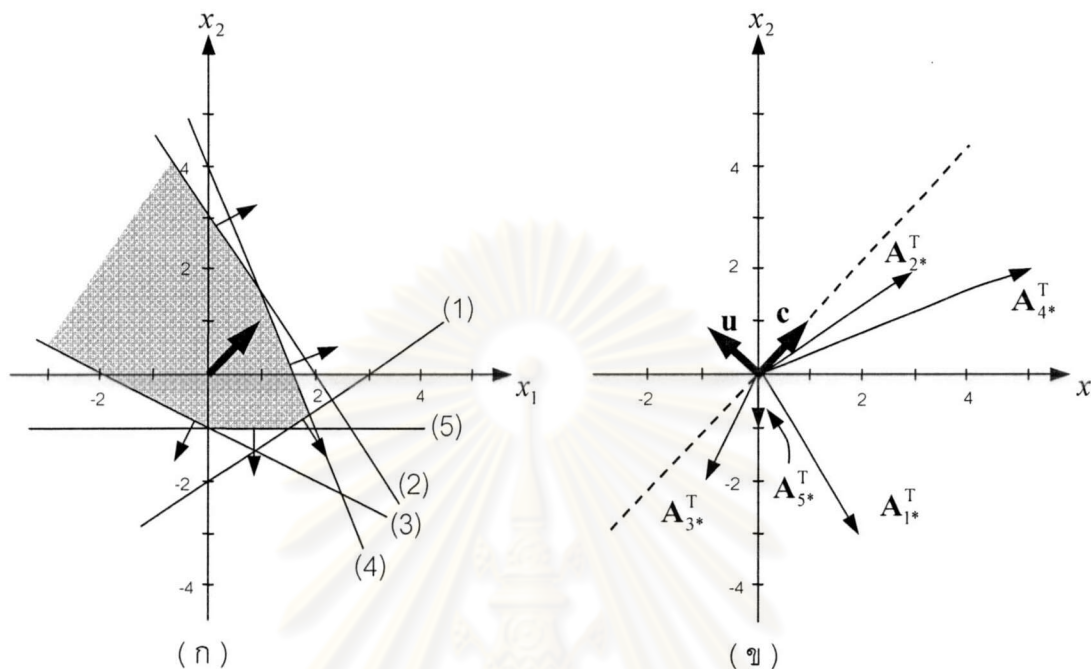
ภายใต้เงื่อนไข $\mathbf{Ax} \leq \mathbf{b}$

เมื่อ $\mathbf{A} = \begin{pmatrix} 2 & -3 \\ 3 & 2 \\ -1 & -2 \\ 5 & 2 \\ 0 & -1 \end{pmatrix}$, $\mathbf{b} = \begin{pmatrix} 6 \\ 6 \\ 2 \\ 8 \\ 1 \end{pmatrix}$ และ $\mathbf{c} = (1 \ 1)^T$

จากฟังก์ชันจุดประสงค์ $\mathbf{c} = (1 \ 1)^T$ ทำให้ได้ว่า $\mathbf{u} = (-1 \ 1)^T$ และจากเมทริกซ์ \mathbf{A} ได้เวกเตอร์เกรเดียนต์ของเงื่อนไขบังคับดังนี้

$\mathbf{A}_{1*}^T = (2 \ -3)^T$, $\mathbf{A}_{2*}^T = (3 \ 2)^T$, $\mathbf{A}_{3*}^T = (-1 \ -2)^T$, $\mathbf{A}_{4*}^T = (5 \ 2)^T$, $\mathbf{A}_{5*}^T = (0 \ -1)^T$

จากบทนิยามของ G_{NN} และ G_N ได้ว่า $G_{NN} = \emptyset$ และ $G_N = \{1, 2, 3, 4, 5\}$ ดังรูปที่ 2.5 โดยเทคนิคเชิงกราฟได้ว่าปัญหานี้เป็นปัญหาที่ไม่มีขอบเขต □

รูปที่ 2.5 $G_N = \{1, 2, 3, 4, 5\}$ และ $G_{NN} = \emptyset$

ตัวอย่าง 2.7 $G_{NN} \neq \emptyset$ และ $G_N = \emptyset$

พิจารณาปัญหากำหนดการเชิงเส้นในสองมิติดังนี้

การหาค่าสูงสุดของฟังก์ชันจุดประสงค์ $z = \mathbf{c}^T \mathbf{x}$

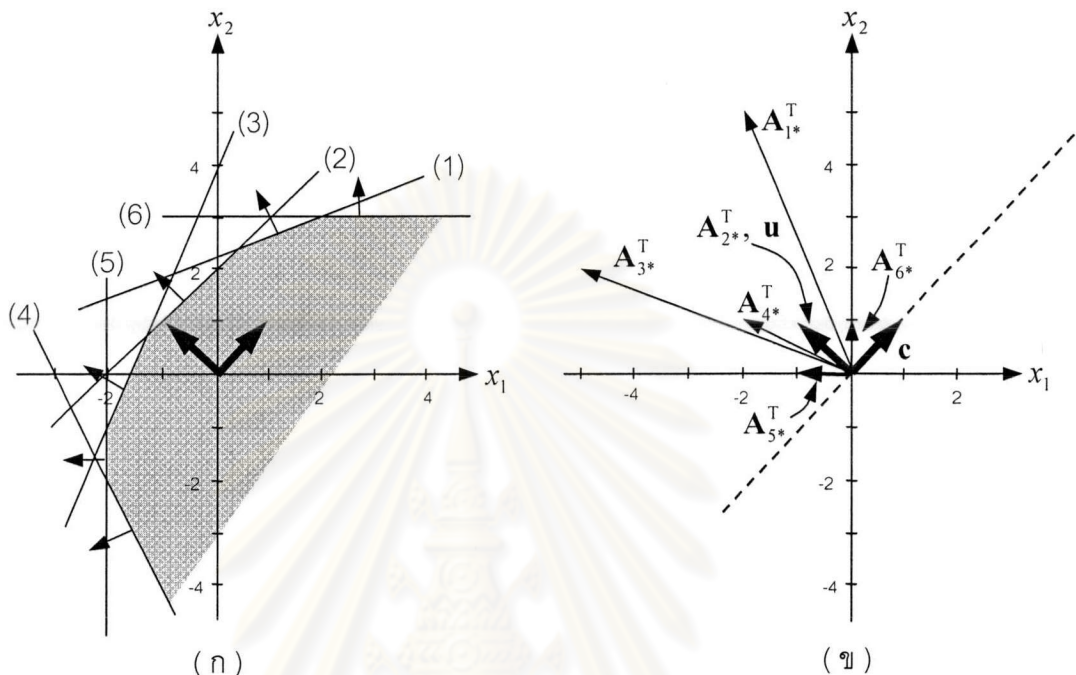
ภายใต้เงื่อนไข $\mathbf{Ax} \leq \mathbf{b}$

เมื่อ $\mathbf{A} = \begin{pmatrix} -2 & 5 \\ -1 & 1 \\ -5 & 2 \\ -2 & -1 \\ -1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$, $\mathbf{b} = \begin{pmatrix} 11 \\ 2 \\ 8 \\ 6 \\ 2 \\ 3 \end{pmatrix}$ และ $\mathbf{c} = (1 \ 1)^T$

จากฟังก์ชันจุดประสงค์ $\mathbf{c} = (1 \ 1)^T$ ทำให้ได้ว่า $\mathbf{u} = (-1 \ 1)^T$ และจากเมทริกซ์ \mathbf{A} ได้เวกเตอร์เกรเดียนต์ของเงื่อนไขบังคับดังนี้

$\mathbf{A}_{1*}^T = (-2 \ 5)^T$, $\mathbf{A}_{2*}^T = (-1 \ 1)^T$, $\mathbf{A}_{3*}^T = (-5 \ 2)^T$, $\mathbf{A}_{4*}^T = (-2 \ -1)^T$, $\mathbf{A}_{5*}^T = (-1 \ 0)^T$, $\mathbf{A}_{6*}^T = (0 \ 1)^T$ □

จากบทนิยามของ G_{NN} และ G_N ได้ว่า $G_{NN} = \{1, 2, 3, 4, 5, 6\}$ และ $G_N = \emptyset$ ดังรูปที่ 2.6 โดยเทคนิคเชิงกราฟได้ว่าปัญหานี้เป็นปัญหาที่ไม่มีขอบเขต

รูปที่ 2.6 $G_{NN} = \{1, 2, 3, 4, 5, 6\}$ และ $G_N = \emptyset$

ทฤษฎีบท 2.1

กำหนดให้ $A \in \mathbb{R}^{m \times 2}$ คือเมทริกซ์สัมประสิทธิ์ b คือเวกเตอร์ด้านขวามือ และ $c = (c_1 \ c_2)^T$ คือเวกเตอร์เกรเดียนต์ของฟังก์ชันจุดประสงค์ของปัญหากำหนดการเชิงเส้นในสองมิติที่มีบริเวณที่เป็นไปได้เสมอ ดังรูปแบบ (1.1) G_N และ G_{NN} คือเซตที่กำหนดในบทนิยาม 2.2

ถ้ามี $k \in G_N$ และ $l \in G_{NN}$ ที่ $c \cdot A_{k*}^T > 0$ และ $c \cdot A_{l*}^T > 0$ แล้วปัญหากำหนดการเชิงเส้นมีผลเฉลยที่เหมาะสมที่สุดเสมอ

พิสูจน์

การพิสูจน์แบ่งเป็นสองกรณีคือกรณีที่ปัญหากำหนดการเชิงเส้นไม่มี redundant constraint และกรณีที่มี redundant constraint

1. กรณีที่ปัญหากำหนดการเชิงเส้นไม่มี redundant constraint

เนื่องจากปัญหากำหนดการเชิงเส้นไม่มี redundant constraint ดังนั้นทุกเงื่อนไขบังคับจึงเป็นขอบเขตของบริเวณที่เป็นไปได้

เพื่อความสะดวกในการพิจารณา ให้เวกเตอร์เกรเดียนต์ของฟังก์ชันจุดประสงค์ \mathbf{c} และเวกเตอร์เกรเดียนต์ของเงื่อนไขบังคับทุกเวกเตอร์มีขนาดหนึ่งหน่วย

สร้างเซต K และ L ดังนี้

$$K = \{k \in G_{NN} \mid \mathbf{c} \cdot \mathbf{A}_{k*}^T > 0\}, \quad L = \{l \in G_N \mid \mathbf{c} \cdot \mathbf{A}_{l*}^T > 0\} \quad \dots\dots\dots(2.4)$$

ให้ i และ j คือเงื่อนไขที่ทำให้ θ_i และ θ_j มีสมบัติดังนี้

$$\theta_i = \min_{k \in K} \left\{ \arccos \left(\frac{\mathbf{c} \cdot \mathbf{A}_{k*}^T}{\|\mathbf{c}\| \|\mathbf{A}_{k*}^T\|} \right) \right\} \quad \dots\dots\dots(2.5)$$

$$\theta_j = \min_{l \in L} \left\{ \arccos \left(\frac{\mathbf{c} \cdot \mathbf{A}_{l*}^T}{\|\mathbf{c}\| \|\mathbf{A}_{l*}^T\|} \right) \right\}$$

เนื่องจาก $i \in K$ และ $j \in L$ ได้ว่า $\mathbf{A}_{i*} \mathbf{x} = b_i$ ตัดกับ $\mathbf{A}_{j*} \mathbf{x} = b_j$ เสมอ

ให้ \mathbf{x}^* เป็นจุดตัดของเส้นตรง $\mathbf{A}_{i*} \mathbf{x} = b_i$ กับเส้นตรง $\mathbf{A}_{j*} \mathbf{x} = b_j$

จะแสดงว่า \mathbf{x}^* เป็นผลเฉลยที่เป็นไปได้

สมมติ \mathbf{x}^* ไม่เป็นผลเฉลยที่เป็นไปได้ ดังนั้นมีเงื่อนไข r ที่ทำให้ $\mathbf{A}_{r*} \mathbf{x}^* > b_r$

พิจารณาเวกเตอร์เกรเดียนต์ \mathbf{A}_{r*}^T พบว่าแบ่งได้ 5 กรณีดังนี้

1. \mathbf{A}_{r*}^T ขนานกับ \mathbf{A}_{i*}^T และมีทิศทางเดียวกัน แล้วแล้วจะเกิดข้อขัดแย้งขึ้นเนื่องจากว่ามีเงื่อนไขที่เป็น redundant constraint เกิดขึ้น
2. \mathbf{A}_{r*}^T ขนานกับ \mathbf{A}_{j*}^T และมีทิศทางเดียวกัน แล้วแล้วจะเกิดข้อขัดแย้งขึ้นเนื่องจากว่ามีเงื่อนไขที่เป็น redundant constraint เกิดขึ้น
3. \mathbf{A}_{r*}^T ขนานกับ \mathbf{A}_{i*}^T และมีทิศทางตรงกันข้าม แล้วจะเกิดข้อขัดแย้งขึ้นเนื่องจากบริเวณที่เป็นไปได้เป็นเซตว่าง
4. \mathbf{A}_{r*}^T ขนานกับ \mathbf{A}_{j*}^T และมีทิศทางตรงกันข้าม แล้วจะเกิดข้อขัดแย้งขึ้นเนื่องจากบริเวณที่เป็นไปได้เป็นเซตว่าง
5. \mathbf{A}_{r*}^T ไม่ขนานกับ \mathbf{A}_{i*}^T และ \mathbf{A}_{j*}^T

จะเห็นว่ากรณีที่ 1 ถึง 4 เกิดข้อขัดแย้งขึ้นดังนั้น \mathbf{A}_{r*}^T เป็นได้กรณีเดียวคือไม่ขนานกับ \mathbf{A}_{i*}^T และ \mathbf{A}_{j*}^T

ดังนั้นได้ว่ามี \mathbf{x}^1 และ \mathbf{x}^2 ซึ่ง \mathbf{x}^1 เป็นจุดตัดของ $\mathbf{A}_{i*} \mathbf{x} = b_i$ กับ $\mathbf{A}_{r*} \mathbf{x} = b_r$ และ \mathbf{x}^2 เป็นจุดตัดของ $\mathbf{A}_{j*} \mathbf{x} = b_j$ กับ $\mathbf{A}_{r*} \mathbf{x} = b_r$

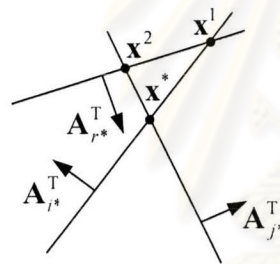
พิจารณา x^1 และ x^2

กรณี x^1 และ x^2 ไม่เป็นผลเฉลยที่เป็นไปได้ ได้ว่าบริเวณที่เป็นส่วนร่วมของทั้งสามเงื่อนไขบังคับ ($A_{i^*}x \leq b_{i^*}$, $A_{j^*}x \leq b_{j^*}$, $A_{r^*}x \leq b_{r^*}$) เป็นเซตว่าง ดังนั้นขัดแย้งกับข้อกำหนดของปัญหาที่ต้องมีบริเวณที่เป็นไปได้เสมอ

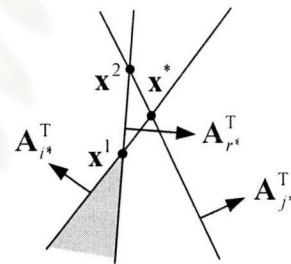
กรณี x^1 เป็นผลเฉลยที่เป็นไปได้ แต่ x^2 ไม่เป็นผลเฉลยที่เป็นไปได้ ทำให้ได้ว่าเส้นตรง $A_{i^*}x = b_{i^*}$ ไม่เป็นขอบเขตของบริเวณที่เป็นไปได้ ซึ่งขัดแย้งกับที่ว่าทุกเงื่อนไขบังคับต้องเป็นขอบเขตของบริเวณที่เป็นไปได้

กรณี x^2 เป็นผลเฉลยที่เป็นไปได้ แต่ x^1 ไม่เป็นผลเฉลยที่เป็นไปได้ ทำให้ได้ว่าเส้นตรง $A_{j^*}x = b_{j^*}$ ไม่เป็นขอบเขตของบริเวณที่เป็นไปได้ ซึ่งขัดแย้งกับที่ว่าทุกเงื่อนไขบังคับต้องเป็นขอบเขตของบริเวณที่เป็นไปได้

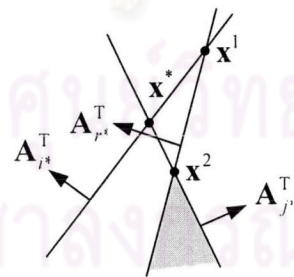
เพราะฉะนั้น x^1 และ x^2 เป็นผลเฉลยที่เป็นไปได้

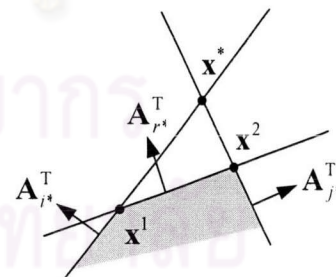
(ก) x^1 และ x^2 ไม่เป็นผลเฉลยที่เป็นไปได้

(ข) x^1 เป็นผลเฉลยที่เป็นไปได้ แต่ x^2 ไม่เป็นผลเฉลยที่เป็นไปได้

(ค) x^2 เป็นผลเฉลยที่เป็นไปได้ แต่ x^1 ไม่เป็นผลเฉลยที่เป็นไปได้

(ง) x^1 และ x^2 เป็นผลเฉลยที่เป็นไปได้

ดังนั้นเส้นตรง $A_{i^*}x = b_{i^*}$ ตัดกับ $A_{j^*}x = b_{j^*}$ และ $A_{r^*}x = b_{r^*}$ โดยที่จุดตัดทั้งสองสอดคล้องกับทั้งสามเงื่อนไขบังคับ ($A_{i^*}x \leq b_{i^*}$, $A_{j^*}x \leq b_{j^*}$, $A_{r^*}x \leq b_{r^*}$) และทำให้ x^* ไม่เป็นผลเฉลยที่เป็นไปได้จะเกิดได้กรณีเดียวคือ $A_{i^*}^T$ อยู่ระหว่าง $A_{j^*}^T$ และ $A_{r^*}^T$

เนื่องจากว่า \mathbf{c} เป็นเวกเตอร์ที่อยู่ระหว่าง $\mathbf{A}_{i^*}^T$ และ $\mathbf{A}_{j^*}^T$ ดังนั้น ได้ว่า $r \in K \cup L$ และ $\mathbf{A}_{i^*}^T$ จะอยู่ในลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

- 1. $r \in K$ และ $\mathbf{A}_{i^*}^T$ ทำมุมกับ \mathbf{c} น้อยกว่า $\mathbf{A}_{j^*}^T$ ทำกับ \mathbf{c}
 - หรือ 2. $r \in L$ และ $\mathbf{A}_{j^*}^T$ ทำมุมกับ \mathbf{c} น้อยกว่า $\mathbf{A}_{i^*}^T$ ทำกับ \mathbf{c}
- ซึ่งกรณีแรกขัดแย้งกับการที่ $\mathbf{A}_{i^*}^T$ ทำมุมน้อยที่สุดกับ \mathbf{c} และกรณีที่สองขัดแย้งกับการที่ $\mathbf{A}_{j^*}^T$ ทำมุมน้อยที่สุดกับ \mathbf{c}

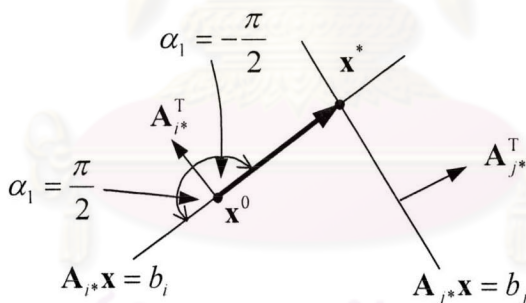
ดังนั้นข้อสมมุติที่ว่า \mathbf{x}^* ไม่เป็นผลเฉลยที่เป็นไปได้จึงเป็นเท็จ เพราะฉะนั้น \mathbf{x}^* เป็นผลเฉลยที่เป็นไปได้

ต่อไปจะแสดงว่า \mathbf{x}^* เป็นจุดที่ให้ผลเฉลยที่เหมาะสมที่สุด กล่าวคือจะแสดงว่า $\mathbf{c}^T \mathbf{x}^* \geq \mathbf{c}^T \mathbf{x}^0$ สำหรับ \mathbf{x}^0 ที่เป็นผลเฉลยที่เป็นไปได้ใดๆ

พิจารณา $\frac{\overline{\mathbf{x}^0 \mathbf{x}^*}}{\|\mathbf{x}^0 \mathbf{x}^*\|}$ โดยกำหนดเป็น \mathbf{p}

กรณี \mathbf{x}^0 อยู่บนเส้นตรง $\mathbf{A}_{i^*} \mathbf{x} = b_i$

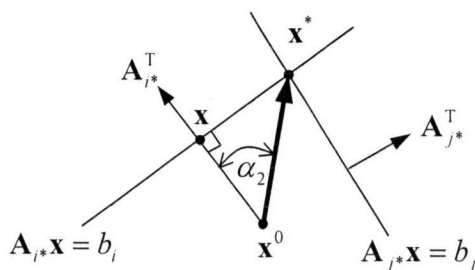
$$\text{จะได้ว่า } \frac{\overline{\mathbf{x}^0 \mathbf{x}^*}}{\|\mathbf{x}^0 \mathbf{x}^*\|} = \mathbf{R}_{\alpha_1} \mathbf{A}_{i^*}^T \text{ เมื่อ } \alpha_1 = \frac{\pi}{2} \text{ หรือ } -\frac{\pi}{2} \text{ และ } \mathbf{R}_{\alpha_1} = \begin{pmatrix} \cos \alpha_1 & -\sin \alpha_1 \\ \sin \alpha_1 & \cos \alpha_1 \end{pmatrix}$$

กรณี \mathbf{x}^0 ไม่อยู่บนเส้นตรง $\mathbf{A}_{i^*} \mathbf{x} = b_i$

ให้ \mathbf{x}^1 อยู่บนเส้นตรง $\mathbf{A}_{i^*} \mathbf{x} = b_i$ ซึ่งส่วนของเส้นตรง $\overline{\mathbf{x}^0 \mathbf{x}^1}$ ตั้งฉากกับเส้นตรง $\mathbf{A}_{i^*} \mathbf{x} = b_i$ ได้ว่าสามเหลี่ยม $\mathbf{x}^0 \mathbf{x}^1 \mathbf{x}^*$ เป็นสามเหลี่ยมมุมฉาก ซึ่งมี $\widehat{\mathbf{x}^0 \mathbf{x}^1 \mathbf{x}^*} = \frac{\pi}{2}$ ดังนั้น $\widehat{\mathbf{x}^* \mathbf{x}^0 \mathbf{x}^1} \leq \frac{\pi}{2}$

และได้ว่า $\overline{\mathbf{x}^0 \mathbf{x}^1} \cdot \overline{\mathbf{x}^0 \mathbf{x}^*} \geq 0$

เพราะฉะนั้นได้ว่า $\frac{\overline{\mathbf{x}^0 \mathbf{x}^*}}{\|\overline{\mathbf{x}^0 \mathbf{x}^*}\|} = \mathbf{R}_{\alpha_2} \mathbf{A}_{i^*}^T$ เมื่อ $-\frac{\pi}{2} \leq \alpha_2 \leq \frac{\pi}{2}$ และ $\mathbf{R}_{\alpha_2} = \begin{pmatrix} \cos \alpha_2 & -\sin \alpha_2 \\ \sin \alpha_2 & \cos \alpha_2 \end{pmatrix}$

จากทั้งสองกรณีคือกรณีที่ \mathbf{x}^0 อยู่และไม่อยู่บนเส้นตรง $\mathbf{A}_{i^*} \mathbf{x} = b_i$ ทำให้เขียนได้ว่า

$$\mathbf{p} = \frac{\overline{\mathbf{x}^0 \mathbf{x}^*}}{\|\overline{\mathbf{x}^0 \mathbf{x}^*}\|} = \mathbf{R}_{\alpha} \mathbf{A}_{i^*}^T \quad \text{เมื่อ} \quad -\frac{\pi}{2} \leq \alpha \leq \frac{\pi}{2} \quad \text{และ} \quad \mathbf{R}_{\alpha} = \begin{pmatrix} \cos \alpha & -\sin \alpha \\ \sin \alpha & \cos \alpha \end{pmatrix}$$

ได้ว่า $\mathbf{R}_{\alpha}^{-1} \mathbf{p} = \mathbf{R}_{-\alpha} \mathbf{p} = \mathbf{R}_{\alpha}^{-1} \mathbf{R}_{\alpha} \mathbf{A}_{i^*}^T = \mathbf{A}_{i^*}^T$ (2.6)

ในการทำงานเดียวกันจะได้ว่า กรณี \mathbf{x}^0 อยู่บนเส้นตรง $\mathbf{A}_{j^*} \mathbf{x} = b_j$ หรือไม่อยู่บนเส้นตรง $\mathbf{A}_{j^*} \mathbf{x} = b_j$ ก็จะได้ว่า

$$\mathbf{p} = \frac{\overline{\mathbf{x}^0 \mathbf{x}^*}}{\|\overline{\mathbf{x}^0 \mathbf{x}^*}\|} = \mathbf{R}_{\beta} \mathbf{A}_{j^*}^T \quad \text{เมื่อ} \quad -\frac{\pi}{2} \leq \beta \leq \frac{\pi}{2} \quad \text{และ} \quad \mathbf{R}_{\beta} = \begin{pmatrix} \cos \beta & -\sin \beta \\ \sin \beta & \cos \beta \end{pmatrix}$$

ได้ว่า $\mathbf{R}_{\beta}^{-1} \mathbf{p} = \mathbf{R}_{-\beta} \mathbf{p} = \mathbf{R}_{\beta}^{-1} \mathbf{R}_{\beta} \mathbf{A}_{j^*}^T = \mathbf{A}_{j^*}^T$ (2.7)

จาก $i \in K$ และ $j \in L$ ได้ว่า

$$\mathbf{A}_{i^*}^T = \mathbf{R}_{\phi} \mathbf{A}_{j^*}^T \quad \text{เมื่อ} \quad 0 < \phi < \pi \quad \text{และ} \quad \mathbf{R}_{\phi} = \begin{pmatrix} \cos \phi & -\sin \phi \\ \sin \phi & \cos \phi \end{pmatrix} \quad \text{.....(2.8)}$$

แทน $\mathbf{A}_{i^*}^T = \mathbf{R}_{-\alpha} \mathbf{p}$ และ $\mathbf{A}_{j^*}^T = \mathbf{R}_{-\beta} \mathbf{p}$ จาก (2.6) และ (2.7) ตามลำดับ ลงใน (2.8) ได้ว่า

$$\begin{aligned} \mathbf{R}_{-\alpha} \mathbf{p} &= \mathbf{R}_{\phi} \mathbf{R}_{-\beta} \mathbf{p} \\ \mathbf{p} &= \mathbf{R}_{\alpha} \mathbf{R}_{\phi} \mathbf{R}_{-\beta} \mathbf{p} \\ &= \mathbf{R}_{\alpha+\phi-\beta} \mathbf{p} \end{aligned}$$

ดังนั้นได้ว่า

$$\begin{aligned} \alpha + \phi - \beta &= 2n\pi, \quad n \in \mathbb{Z} \\ \alpha + \phi &= \beta + 2n\pi \quad \text{.....(2.9)} \end{aligned}$$

เนื่องจากว่า $0 < \phi < \pi$ และ $-\frac{\pi}{2} \leq \alpha \leq \frac{\pi}{2}$

ได้ว่า $-\frac{\pi}{2} < \beta + 2n\pi < \pi + \frac{\pi}{2}$ (2.10)

ถ้า $n > 0$ ได้ว่า $\beta + 2n\pi \geq 2n\pi - \frac{\pi}{2} \geq \pi + \frac{\pi}{2}$ ซึ่งขัดแย้งกับอสมการด้านขวามือของ (2.10)

ถ้า $n < 0$ ได้ว่า $\beta + 2n\pi \leq -\frac{\pi}{2}$ ซึ่งขัดแย้งกับอสมการด้านซ้ายมือของ (2.10)

ดังนั้น $n = 0$

แทน $n = 0$ ในสมการ (2.9) ได้ว่า

$$\alpha + \phi = \beta \quad \dots\dots\dots(2.11)$$

จากเวกเตอร์ \mathbf{c} และ $\mathbf{A}_{j^*}^T$ เขียนได้ว่า

$$\mathbf{c} = \mathbf{R}_{\theta_c} \mathbf{A}_{j^*}^T \quad \text{เมื่อ} \quad 0 < \theta_c < \frac{\pi}{2} < \phi = \beta - \alpha \quad \dots\dots\dots(2.12)$$

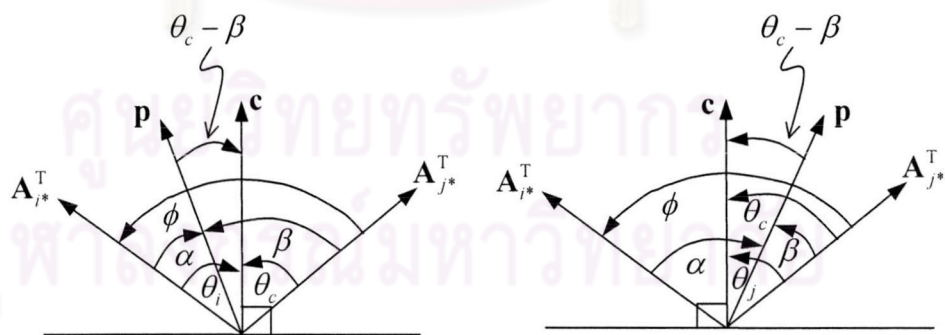
แทน $\mathbf{A}_{j^*}^T = \mathbf{R}_{-\beta} \mathbf{p}$ จาก (2.7) ในสมการ (2.12) ได้ว่า

$$\begin{aligned} \mathbf{c} &= \mathbf{R}_{\theta_c} \mathbf{R}_{-\beta} \mathbf{p} \\ &= \mathbf{R}_{\theta_c - \beta} \mathbf{p} \end{aligned}$$

จะได้ว่า $\theta_c - \beta$ คือมุมระหว่าง \mathbf{c} กับ \mathbf{p}

$$\begin{aligned} -\frac{\pi}{2} \leq -|\beta| \leq \theta_c - \beta &= \theta_c - (\phi + \alpha) \\ &= (\theta_c - \phi) - \alpha \\ &< 0 - \alpha \\ &< -\alpha \\ &\leq |-\alpha| \\ &\leq \frac{\pi}{2} \end{aligned}$$

ดังนั้นจะได้ว่ามุมระหว่าง \mathbf{c} กับ \mathbf{p} เป็นมุมแหลม

(ก) $\theta_c - \beta < \theta_i$ เมื่อ θ_i คือมุมระหว่าง \mathbf{A}_i^T กับ \mathbf{c}

(ข) $\theta_c - \beta < \theta_j$ เมื่อ θ_j คือมุมระหว่าง \mathbf{A}_j^T กับ \mathbf{c}

ได้ว่า

$$\begin{aligned} 0 &\leq \mathbf{c} \cdot \mathbf{p} \\ &\leq \mathbf{c} \cdot \left(\frac{\overline{\mathbf{x}^0 \mathbf{x}^*}}{\|\overline{\mathbf{x}^0 \mathbf{x}^*}\|} \right) \\ &\leq \mathbf{c} \cdot \overline{\mathbf{x}^0 \mathbf{x}^*} \\ &\leq \mathbf{c} \cdot (\mathbf{x}^* - \mathbf{x}^0) \\ &\leq \mathbf{c} \cdot \mathbf{x}^* - \mathbf{c} \cdot \mathbf{x}^0 \end{aligned}$$

ดังนั้น $\mathbf{c} \cdot \mathbf{x}^0 \leq \mathbf{c} \cdot \mathbf{x}^*$

จะได้ว่าค่าของฟังก์ชันจุดประสงค์ที่จุด \mathbf{x}^* มากกว่าที่จุด \mathbf{x}^0 เสมอ สรุปได้ว่า \mathbf{x}^* เป็นจุดที่ให้ผลเฉลยที่เหมาะสมที่สุด

2. กรณีที่ปัญหากำหนดการเชิงเส้นมี redundant constraint

สร้างเซต $K = \{k \in G_N \mid \mathbf{c} \cdot \mathbf{A}_{k^*}^T > 0 \text{ และเงื่อนไขบังคับที่ } k \text{ ไม่ใช่ redundant constraint}\}$

และเซต $L = \{l \in G_{NN} \mid \mathbf{c} \cdot \mathbf{A}_{l^*}^T > 0 \text{ และเงื่อนไขบังคับที่ } l \text{ ไม่ใช่ redundant constraint}\}$

เนื่องจากข้อกำหนดที่ว่า $k \in G_N$ และ $l \in G_{NN}$ ซึ่ง $\mathbf{c} \cdot \mathbf{A}_{k^*}^T > 0$ และ $\mathbf{c} \cdot \mathbf{A}_{l^*}^T > 0$ และปัญหา กำหนดการเชิงเส้นเป็นปัญหาที่มีบริเวณที่เป็นไปได้เสมอ ทำให้ได้ว่า $K \neq \emptyset$ และ $L \neq \emptyset$ ดังนั้น จะได้ว่ามี i และ j ที่สอดคล้องตามสมการที่ (2.5) เสมอ

กระทำในลักษณะเดียวกันกับกรณีที่มี redundant constraint จะได้ว่าค่าของฟังก์ชันจุดประสงค์ที่จุด \mathbf{x}^* มากกว่าที่จุด \mathbf{x}^0 เสมอเมื่อ \mathbf{x}^0 คือผลเฉลยที่เป็นไปได้ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า \mathbf{x}^* เป็นจุดที่ให้ผลเฉลยที่เหมาะสมที่สุด □

บทแทรก 2.1

กำหนดให้ $\mathbf{A} \in \mathbb{R}^{m \times 2}$ คือเมทริกซ์สัมประสิทธิ์ \mathbf{b} คือเวกเตอร์ด้านขวามือ และ $\mathbf{c} = (c_1 \ c_2)^T$ คือเวกเตอร์เกรเดียนต์ของฟังก์ชันจุดประสงค์ของปัญหา กำหนดการเชิงเส้นในสองมิติที่มีบริเวณที่เป็นไปได้เสมอ ดังรูปแบบ (1.1) และให้ G_N และ G_{NN} คือเซตที่กำหนดในบทนิยาม 2.2

ถ้าไม่มี $k \in G_N$ และ $l \in G_{NN}$ ซึ่ง $\mathbf{c} \cdot \mathbf{A}_{k^*}^T > 0$ และ $\mathbf{c} \cdot \mathbf{A}_{l^*}^T > 0$ แล้วปัญหา กำหนดการเชิงเส้นเป็นปัญหาที่ไม่มีขอบเขตเสมอ

พิสูจน์

ให้ \mathbf{x}^0 เป็นผลเฉลยที่เป็นไปได้ จะแสดงว่าสำหรับทุก $\alpha > 0$ แล้ว $\mathbf{x} = \mathbf{x}^0 + \alpha \mathbf{c}$ เป็นผลเฉลยที่เป็นไปได้

สมมติว่า \mathbf{x} ไม่เป็นผลเฉลยที่เป็นไปได้ ดังนั้นจะมีบางเงื่อนไข $i \in G_N \cup G_{NN}$ ที่ทำให้ $\mathbf{A}_{i*} \mathbf{x} > b_i$ เมื่อ $\mathbf{A}_{i*} = (a_{i1} \ a_{i2})$

พิจารณา $(\overline{\mathbf{x}^0 \mathbf{x}}) \cdot \mathbf{A}_{i*}^T$ จะได้ว่า

$$\begin{aligned} (\overline{\mathbf{x}^0 \mathbf{x}}) \cdot \mathbf{A}_{i*}^T &= \begin{pmatrix} x_1 - x_1^0 \\ x_2 - x_2^0 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} a_{i1} \\ a_{i2} \end{pmatrix} \\ &= (x_1 - x_1^0)a_{i1} + (x_2 - x_2^0)a_{i2} \\ &= (a_{i1}x_1 + a_{i2}x_2) - (a_{i1}x_1^0 + a_{i2}x_2^0) \\ &= \mathbf{A}_{i*} \mathbf{x} - \mathbf{A}_{i*} \mathbf{x}^0 \end{aligned}$$

เนื่องจาก \mathbf{x}^0 เป็นผลเฉลยที่เป็นไปได้ดังนั้น $\mathbf{A}_{i*} \mathbf{x}^0 \leq b_i$ และจากข้อสมมติว่า \mathbf{x} ไม่เป็นผลเฉลยที่เป็นไปได้ดังนั้น $\mathbf{A}_{i*} \mathbf{x} > b_i$ เพราะฉะนั้นจะได้ว่า $\mathbf{A}_{i*} \mathbf{x} - \mathbf{A}_{i*} \mathbf{x}^0 > 0$

และเนื่องจาก $\mathbf{x} = \mathbf{x}^0 + \alpha \mathbf{c}$ จะได้ว่า $\mathbf{x} - \mathbf{x}^0 = \alpha \mathbf{c}$ หรือ $\overline{\mathbf{x}^0 \mathbf{x}} = \alpha \mathbf{c}$ ทำให้ได้ว่า $\alpha \mathbf{c} \cdot \mathbf{A}_{i*}^T > 0$ หรือ $\mathbf{c} \cdot \mathbf{A}_{i*}^T > 0$ ดังนั้นจึงเกิดข้อขัดแย้งกับข้อกำหนดที่ว่าไม่มีเงื่อนไขบังคับ $k \in G_N$ และ $l \in G_{NN}$ ซึ่ง $\mathbf{c} \cdot \mathbf{A}_{k*}^T > 0$ และ $\mathbf{c} \cdot \mathbf{A}_{l*}^T > 0$ สรุปได้ว่าที่สมมติไว้ว่า \mathbf{x} ไม่เป็นผลเฉลยที่เป็นไปได้นั้นเป็นเท็จ ดังนั้น \mathbf{x} เป็นผลเฉลยที่เป็นไปได้เสมอ

ต่อไปจะแสดงว่าค่าของฟังก์ชันจุดประสงค์ที่จุด \mathbf{x} มีค่ามากกว่าค่าของฟังก์ชันจุดประสงค์ที่จุด \mathbf{x}^0 พิจารณา $\mathbf{c} \cdot \mathbf{x}$ จะได้ดังนี้ $\mathbf{c}^T \mathbf{x} = \mathbf{c}^T (\mathbf{x}^0 + \alpha \mathbf{c}) = \mathbf{c}^T \mathbf{x}^0 + \alpha \mathbf{c}^T \mathbf{c} = \mathbf{c}^T \mathbf{x}^0 + \alpha \|\mathbf{c}\|^2 > \mathbf{c}^T \mathbf{x}^0$ ดังนั้นจะได้ว่าทุก \mathbf{x} ที่ $\mathbf{x} = \mathbf{x}^0 + \alpha \mathbf{c}$ เมื่อ $\alpha > 0$ แล้ว $\mathbf{c}^T \mathbf{x} > \mathbf{c}^T \mathbf{x}^0$ ทำให้ได้ว่าปัญหากำหนดการเชิงเส้นดังกล่าวเป็นปัญหาที่ไม่มีขอบเขต \square

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทฤษฎีบทต่อไปนี้จะกล่าวถึงเป็นทฤษฎีบทที่ใช้ในการลดจำนวนเงื่อนไขบังคับของปัญหากำหนดการเชิงเส้น โดยใช้หลักการที่ว่าถ้าเงื่อนไขบังคับสองเงื่อนไขมีเวกเตอร์เกรเดียนต์ขนานกันและมีทิศทางเดียวกันแล้วจะกำจัดเงื่อนไขบังคับที่ก่อให้เกิดกึ่งปริภูมิ H^- ที่เป็น superset ของอีกกึ่งปริภูมิหนึ่งที่เกิดจากเงื่อนไขที่เหลือ

ทฤษฎีบท 2.2

กำหนดให้ $\mathbf{A}_{i^*}\mathbf{x} \leq b_i$ และ $\mathbf{A}_{j^*}\mathbf{x} \leq b_j$ คือเงื่อนไขบังคับที่ i และ j ตามลำดับ ซึ่ง

$$\frac{\mathbf{A}_{i^*}^T}{\|\mathbf{A}_{i^*}^T\|} \cdot \frac{\mathbf{A}_{j^*}^T}{\|\mathbf{A}_{j^*}^T\|} = 1 \text{ แล้วข้อความต่อไปนี้เป็นจริงเสมอ}$$

1. ถ้า $b_i > 0, b_j > 0$ และ $\frac{\|\mathbf{A}_{i^*}^T\|}{b_i} \geq \frac{\|\mathbf{A}_{j^*}^T\|}{b_j}$ แล้ว $H_i^- \subseteq H_j^-$
2. ถ้า $b_i < 0, b_j < 0$ และ $\frac{\|\mathbf{A}_{i^*}^T\|}{|b_i|} \leq \frac{\|\mathbf{A}_{j^*}^T\|}{|b_j|}$ แล้ว $H_i^- \subseteq H_j^-$
3. ถ้า $b_i < 0$ และ $b_j > 0$ แล้ว $H_i^- \subset H_j^-$

เมื่อ $H_i^- = \{ \mathbf{x} = (x_1 \ x_2)^T \mid a_{i1}x_1 + a_{i2}x_2 \leq b_i \}$ และ

$$H_j^- = \{ \mathbf{x} = (x_1 \ x_2)^T \mid a_{j1}x_1 + a_{j2}x_2 \leq b_j \}$$

พิสูจน์

จากข้อกำหนดที่ว่า $\frac{\mathbf{A}_{i^*}^T}{\|\mathbf{A}_{i^*}^T\|} \cdot \frac{\mathbf{A}_{j^*}^T}{\|\mathbf{A}_{j^*}^T\|} = 1$ จะได้ว่า $\mathbf{A}_{i^*}^T$ ขนานกับ $\mathbf{A}_{j^*}^T$ และมีทิศทางเดียวกัน ดังนั้น

จะได้ว่า $\mathbf{A}_{i^*}^T = \alpha \mathbf{A}_{j^*}^T$ สำหรับบาง $\alpha > 0$

1. ให้ $b_i > 0, b_j > 0$ และ $\frac{\|\mathbf{A}_{i^*}^T\|}{b_i} \geq \frac{\|\mathbf{A}_{j^*}^T\|}{b_j}$

$$\frac{\|\mathbf{A}_{i^*}^T\|}{b_i} = \frac{\|\alpha \mathbf{A}_{j^*}^T\|}{b_i} = \frac{\alpha}{b_i} \|\mathbf{A}_{j^*}^T\| \geq \frac{\|\mathbf{A}_{j^*}^T\|}{b_j}$$

$$\frac{b_i}{\alpha} \leq b_j$$

จะแสดงว่า ถ้า $\mathbf{x}^0 \in H_i^-$ แล้ว $\mathbf{x}^0 \in H_j^-$

ให้ $\mathbf{x}^0 \in H_i^-$ ได้ว่า $\mathbf{A}_{i^*}\mathbf{x}^0 \leq b_i$

พิจารณา

$$\begin{aligned} \mathbf{A}_{i^*}\mathbf{x}^0 &\leq b_i \\ \alpha \mathbf{A}_{j^*}\mathbf{x}^0 &\leq b_i \\ \mathbf{A}_{j^*}\mathbf{x}^0 &\leq \frac{b_i}{\alpha} \\ &\leq b_j \end{aligned}$$

ดังนั้น $\mathbf{x}^0 \in H_j^-$

และทำให้ได้ว่า $H_i^- \subseteq H_j^-$

$$\begin{aligned}
2. \text{ ให้ } b_i < 0, b_j < 0 \text{ และ } \frac{\|\mathbf{A}_{i^*}^T\|}{|b_i|} &\leq \frac{\|\mathbf{A}_{j^*}^T\|}{|b_j|} \\
\frac{\|\mathbf{A}_{i^*}^T\|}{|b_i|} = \frac{\|\alpha \mathbf{A}_{j^*}^T\|}{|b_i|} = \frac{\alpha}{|b_i|} \|\mathbf{A}_{j^*}^T\| &\leq \frac{\|\mathbf{A}_{j^*}^T\|}{|b_j|} \\
|b_j| &\leq \frac{|b_i|}{\alpha} \\
-b_j &\leq \frac{-b_i}{\alpha} \\
-b_j &\leq \frac{-b_i}{\alpha} \\
\frac{b_i}{\alpha} &\leq b_j
\end{aligned}$$

จะแสดงว่า ถ้า $\mathbf{x}^0 \in H_i^-$ แล้ว $\mathbf{x}^0 \in H_j^-$

ให้ $\mathbf{x}^0 \in H_i^-$ ได้ว่า $\mathbf{A}_{i^*} \mathbf{x}^0 \leq b_i$

พิจารณา

$$\begin{aligned}
\mathbf{A}_{i^*} \mathbf{x}^0 &\leq b_i \\
\alpha \mathbf{A}_{j^*} \mathbf{x}^0 &\leq b_i \\
\mathbf{A}_{j^*} \mathbf{x}^0 &\leq \frac{b_i}{\alpha} \\
&\leq b_j
\end{aligned}$$

ดังนั้น $\mathbf{x}^0 \in H_j^-$

และทำให้ได้ว่า $H_i^- \subseteq H_j^-$

3. ให้ $b_i < 0$ และ $b_j > 0$

จะแสดงว่า ถ้า $\mathbf{x}^0 \in H_i^-$ แล้ว $\mathbf{x}^0 \in H_j^-$

ให้ $\mathbf{x}^0 \in H_i^-$ ได้ว่า $\mathbf{A}_{i^*} \mathbf{x}^0 \leq b_i$

พิจารณา

$$\begin{aligned}
\mathbf{A}_{i^*} \mathbf{x}^0 &\leq b_i \\
\alpha \mathbf{A}_{j^*} \mathbf{x}^0 &\leq b_i \\
\mathbf{A}_{j^*} \mathbf{x}^0 &\leq \frac{b_i}{\alpha} < b_j \quad ; \quad \frac{b_i}{\alpha} < 0 < b_j
\end{aligned}$$

ดังนั้นจะได้ว่า $\mathbf{x}^0 \in H_j^-$

และทำให้ได้ว่า $H_i^- \subset H_j^-$

□

ตัวอย่าง 2.8

พิจารณาเงื่อนไขบังคับดังต่อไปนี้

$$x_1 + x_2 \leq 1 \quad \dots\dots\dots(i)$$

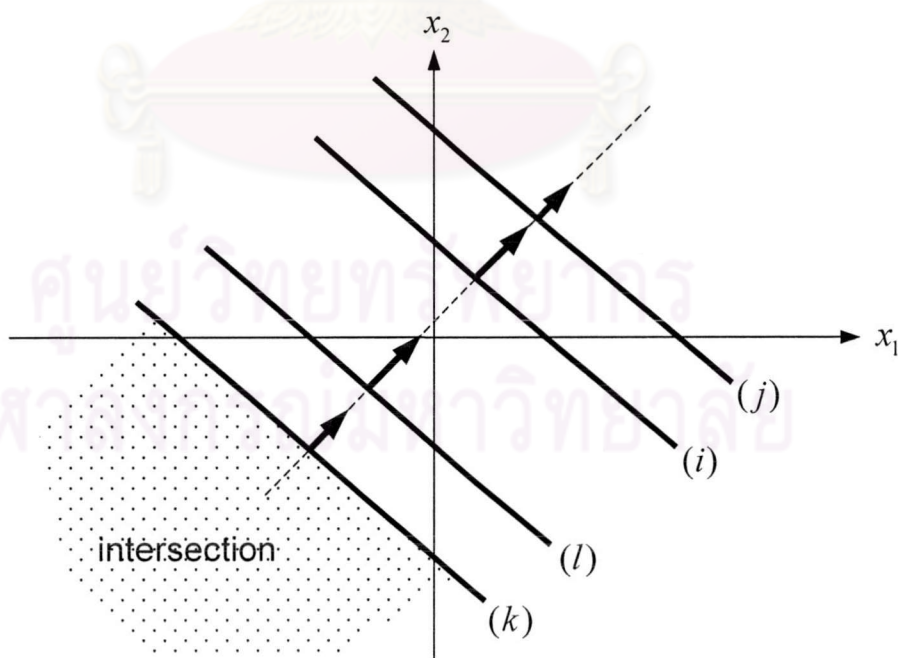
$$x_1 + x_2 \leq 2 \quad \dots\dots\dots(j)$$

$$x_1 + x_2 \leq -2 \quad \dots\dots\dots(k)$$

$$x_1 + x_2 \leq -1 \quad \dots\dots\dots(l)$$

จะได้ว่าทุกเงื่อนไขมีเวกเตอร์เกรเดียนต์คือ $(1 \ 1)^T$ เหมือนกัน

พิจารณาเปรียบเทียบเงื่อนไข (i) และ (j) จะเห็นว่ามี $b_i = 1 > 0$ และ $b_j = 2 > 0$ และ $\frac{\|A_i^T\|}{b_i} = \sqrt{2} \geq \frac{\|A_j^T\|}{b_j} = \frac{\sqrt{2}}{2}$ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีบท 2.2 กรณีที่ 1 ดังนั้นจะได้ว่า $H_i^- \subseteq H_j^-$ และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเงื่อนไข (k) และ (l) จะเห็นว่ามี $b_k = -2 < 0$ และ $b_l = -1 < 0$ และ $\frac{\|A_k^T\|}{|b_k|} = \frac{\sqrt{2}}{2} \leq \frac{\|A_l^T\|}{|b_l|} = \sqrt{2}$ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีบท 2.2 กรณีที่ 2 ดังนั้นจะได้ว่า $H_k^- \subseteq H_l^-$ สุดท้ายพิจารณาเปรียบเทียบเงื่อนไข (i) และ (k) เนื่องจากว่า $b_i > 0$ แต่ $b_k < 0$ โดยทฤษฎีบท 2.2 กรณีที่ 3 จะได้ว่า $H_k^- \subseteq H_i^-$ และเมื่อพิจารณารูปของทั้งสี่เงื่อนไขจะได้ดังรูปที่ 2.7

รูปที่ 2.7

การมีผลเฉลยเสมอสำหรับระบบสมการเชิงเส้น 2 ตัวแปร 2 สมการที่ไม่ขนานกัน

กำหนดระบบสมการเชิงเส้นต่อไปนี้

$$a_{i1}x_1 + a_{i2}x_2 = b_i \quad \dots\dots\dots(i)$$

$$a_{j1}x_1 + a_{j2}x_2 = b_j \quad \dots\dots\dots(j)$$

ที่ซึ่ง $\begin{pmatrix} a_{i1} \\ a_{i2} \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} a_{j1} \\ a_{j2} \end{pmatrix} \neq \pm 1$ ดังนั้นจะได้ว่าเส้นตรง (i) และ (j) ไม่ขนานกัน

เมื่อพิจารณาความชันของเส้นตรง (i) และ (j) ซึ่งเท่ากับ $-\frac{a_{i1}}{a_{i2}}$ และ $-\frac{a_{j1}}{a_{j2}}$ ตามลำดับทำให้

ได้ว่า

$$-\frac{a_{i1}}{a_{i2}} \neq -\frac{a_{j1}}{a_{j2}}$$

$$a_{i1}a_{j2} \neq a_{i2}a_{j1}$$

$$a_{i1}a_{j2} - a_{i2}a_{j1} \neq 0 \quad \dots\dots\dots(2.13)$$

จาก (2.13) ทำให้สามารถใช้หลักเกณฑ์คราเมอร์ (Cramer's rule) หาผลเฉลยของระบบสมการ

เชิงเส้นดังกล่าวได้โดยที่ผลเฉลยคือ $\mathbf{x}^* = (x_1^* \quad x_2^*)^T$ เมื่อ x_1^* และ x_2^* กำหนดดังนี้

$$x_1^* = \frac{\begin{vmatrix} b_i & a_{i2} \\ b_j & a_{j2} \end{vmatrix}}{\begin{vmatrix} a_{i1} & a_{i2} \\ a_{j1} & a_{j2} \end{vmatrix}} = \frac{(b_i a_{j2} - b_j a_{i2})}{(a_{i1} a_{j2} - a_{i2} a_{j1})} \quad \text{และ} \quad x_2^* = \frac{\begin{vmatrix} a_{i1} & b_i \\ a_{j1} & b_j \end{vmatrix}}{\begin{vmatrix} a_{i1} & a_{i2} \\ a_{j1} & a_{j2} \end{vmatrix}} = \frac{(b_j a_{i1} - b_i a_{j1})}{(a_{i1} a_{j2} - a_{i2} a_{j1})}$$

ดังนั้นจะได้ว่าระบบสมการเชิงเส้นมีผลเฉลยเสมอ